ŚWIATŁO NARODÓW (wstęp)

Na targu w porcie w Konstantynopolu miała miejsce potworna awantura. Przekupki pobiły się ze sobą, obrzucając się wzajemnie rybami leżącymi na straganach. Kłóciły się o to… czy Syn Boży jest współistotny Ojcu. Zdarzenie to miało miejsce na początku IV wieku po Chr. – czyli 1700 lat temu, za czasów papieża Sylwestera I (wspominamy go w ostatni dzień roku kalendarzowego).

Aby rozstrzygnąć sprawę, którą zajmował się cały świat chrześcijański, cesarz Konstantyn Wielki zwołał, po raz pierwszy w historii, sobór powszechny, czyli zgromadzenie wszystkich biskupów świata (choć nie wszyscy mogli przybyć…). Był to Sobór Nicejski I (325 r.). Do naszych czasów takich zgromadzeń (soborów) było w dziejach Kościoła 21.

Dwudziestym pierwszym soborem powszechnym był Sobór Watykański Drugi. Rozpoczął się 50 lat temu (1962) i trwał 4 lata. Jak każdy sobór, także i ten swoją nazwę wziął od miejsca, w którym się odbywał – tym razem było to w Watykanie. Numer drugi w jego nazwie wziął się stąd, że wcześniej już raz sobór odbył się w tym miejscu (w roku 1870).

Sobór Watykański II zwołany przez bł. papieża Jana XXIII, także miał za zadanie rozstrzygnąć sprawę, którą interesował się świat chrześcijański – tym razem chodziło o to w jaki sposób należy głosić Ewangelię w nowoczesnym świecie, który podlega szybkim i radykalnym zmianom.

Kościół, na Soborze Watykańskim II, zachował się jak piękna kobieta (w bardzo wielu językach słowo oznaczające Kościół jest rodzaju żeńskiego), która przed wyjściem do świata przegląda się w lustrze, aby sprawdzić czy ubrana jest stosownie do okoliczności i czy we właściwy sposób wyeksponowała swoje zalety. Kościół najpierw stanął jakby przed lustrem i postanowił sam sobie odpowiedzieć na pytania: kim jestem, jak widzę sam siebie. Odpowiedź została udzielona przez Sobór w formie pisemnej. Powstała Konstytucja dogmatyczna o Kościele zaczynająca się od słów „Światło narodów”(łac. *Lumen gentium*).

Mówiąc sam o sobie, Kościół posłużył się różnymi obrazami zaczerpniętymi z Pisma Świętego i od Ojców Kościoła. Kilka z obrazów zostanie przybliżonych w kolejnych częściach tego cyklu.

Krzysztof Masztalski
wolontariusz II Synodu Archidiecezji Katowickiej